

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah
Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki

The largest Slovenian Daily in
the United States.
Issued every day except Sundays
and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 133. — ŠTEV. 133.

NEW YORK, FRIDAY, JUNE 8, 1934. — PETEK, 8. JUNIJA 1934

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

EDINOLE ROOSEVELT MORE PREPRECITI STAVKO

DELAVSKI VODITELJI SO PRIŠLI V BELO HIŠO, TODA ROOSEVELT JIH NI SPREJEL V AVDIJENCI

Delegacija jeklarjev se je sprla z delavsko tajnico. Predsednik Ameriške Delavske Federacije očita jeklarskim baronom avtokratstvo. — Governor države Pennsylvanije zatrjuje, da so podjetniki dobro pripravljeni na štrajk. — Roosevelt bo najbrž sklical skupno konferenco.

WASHINGTON, D. C., 7. junija. — Danes je dospela v Belo hišo delegacija jeklarjev. Delegate je sprejel predsednikov tajnik, kateremu so rekli, da žele vprašati predsednika, če res mora tritotisoč jeklarjev zastavkati, da si pribore pravice, katere jim je priznala NRA.

Malo prej so bili delegati pri delavski tajnici Miss Perkins, s katero so se skoro sprli.

Predsednikov tajnik je poslušal njihove pritožbe, slednjič jim je pa rekel, da jih predsednik ne more sprejeti.

Jutri bodo ponovno prišli ter skušal izposlovati avdienco pri predsedniku.

Čimbolj se bliža dan 16. junija, ko ima izbruhni generalni štrajk, tembolj postaja jasno, da med člani Amalgamated Association of Iron, Steel and Tin Workers ni potrebne edinosti.

Skupina, kateri načeljuje William J. Spang, hoče že prej proglasiti generalni štrajk, dočim pravijo delegatje, ki so dospeli sem iz McKeesporta, Pa., da so njihovi tovariši v jeklarnah proti vsakemu štrajku. Mike Tighe, predsednik Amalgamated, je rekel, da Spangova skupina nima nikake pravice govoriti v imenu organizacije.

Podjetniki so včeraj v New Yorku nadaljevali svoja posvetovanja. Svoje nazore so v posebnem pismu sporočili generalu Johnsonu, in pismo bo najbrž jutri objavljeno.

Vsa znamenja kažejo, da namerava sklicati predsednik v Washington konferenco, na kateri bodo zastopani delavci in delodajalci. Najprej bo pozval general Johnson k sebi predsednika jeklarske organizacije in skušal od njega izvedeti, kdo ima prav zaprav pravico govoriti v imenu delavcev, kateri so zaposleni v jeklarski industriji.

Dopoldne je bil v delavskem departmentu delavski voditelj, ki se je posvetoval z delavsko tajnico Miss Perkins. Navzoč je bil tudi F. McGrady, izvedenec za NRA.

Posvetovanje se je kar naenkrat končalo. Najbrž je prišlo do kakšnega spora, kajti pozneje je rekel Spang, da se za nobeno ceno ne bo več pogajal z Miss Perkinsovo.

Neki delavec, ki je došel iz države Ohio, je izjavil: — Devet mesecev so nas zadrževali. Sedaj gremo v Belo hišo, in če nam predsednik ne more pomagati, se bomo vrnili domov.

Z letalom je došel sem governor Pinchot iz Pennsylvanije. Rekel je, da so jeklarski baroni dobro pripravljeni na štrajk.

Predsednik Ameriške Delavske Federacije Wm. Green je očital jeklarskim baronom avtokratstvo ter dostavil, da s svojim stališčem izzivajo kongres in ves ameriški narod.

— Preteči štrajk v jeklarski industriji, — je dejal, — in izzivalna izjava baronov, s katero odrekajo delavcem pravico do kolektivnega barantanja, sta položaj tako poslabšala, da je edina rešitev sprejem Wagnerjeve predloge.

Jeklarske družbe vsiljujejo delavcem kompanijsko unijo ter s tem očitno kršijo NRA, čije določbe priznavajo delavcem pravico, do se pridružijo organizaciji, ki jim je najbolj povolji.

Velika selitev farmerskih družin

AMERIKA BO ZGRADILA VEČ BOJNIH LADIJ

Mornariški tajnik je odobrill načrte za 14 rušilcev in 6 submarinov. — V petih letih boste zgrajeni 102 bojni ladji.

Washington, D. C., 7. junija. — Da dosežejo Združene države po mornariški pogodbi dovoljeno število bojnih ladij, je mornariški tajnik Swanson potrdil načrte za 24 bojnih ladij. Swanson je rekel, da bo 14 rušilcev in 6 submarinov prvih med 102 ladjami, ki bodo po mornariški pogodbi zgrajene do leta 1939. Za zgradbo teh ladij bo vlada izdala \$40.000.000.

Pozneje bodo še zgrajene ena težka in tri lahke križarke, za katere je kongres že določil potrebni denar. Swanson pravi, da bodo pogodbe za te ladje sklenjene že v avgustu.

Takoj po Swansonovem naznanilu je predsednik Roosevelt izjavil, da do prihoda mornariške konference, za katero se bodo pričele razprave 15. junija v Londonu, ne bo pojasnil ameriške mornariške politike. Vsako pojasnilo o tem bo dal predsednikov osebni poslanik Norman H. Davis v Londonu.

Križarke in submarini bodo do delni onim skupinam bojnih ladij, ki so v tem oziru najslabše. Združene države morejo po mornariški pogodbi do 31. decembra 1939 zgraditi 65 rušilcev z 99.200 tonami in 30 submarinov s 35.530 tonami.

PROBLEM VOJNEGA DOLGA

Washington, D. C., 7. junija. — Senator Tydings je predložil predlog, ki naj daje predsedniku Rooseveltu pravico, da se z vsako dolžno državo pogodi za "okroglo" vsoto, katero naj bi država plačala. Pri tem naj ima tudi predsednik pravico ozirati se na plačilno zmoglost vsake države.

PETORČKI SE ŽE TEPEJO

Corbell, Ont., Kanada, 7. junija. — Strežnice, ki skrbijo za Dionnejeve petorčke, morajo preskrbeti, da bo vseh pet otrok naenkrat dobilo hrano, ker med njimi drugače nastane pretepa. Dva otroka sta se zgrabila, ko je strežnica enemu prinesla hrano.

Ko je strežnica dala Amnetti, ki tehta dva funta in šest unč mleko, je Yvonne, ki tehta četrt unče več, nestrpno ležala poleg nje. Naenkrat pa stegne roko in zgrabi svojo sestro za nos.

Vseh petoro deklic se mahaja v istem položaju kot zadnje dni.

BOMBA V VLAKU V ZAGREBU

Berlin, Nemčija, 7. junija. — Berlinski listi prinašajo vest, da se je v spalnem vozu Simplon ekspresnega vlaka na postaji v Zagrebu razletela bomba.

CELA DRUŽINA ZGORELA

Berlin, Nemčija, 7. junija. — V požaru, ki je vpeljal skoro celo vas Niederschwamberg v Črnem lesu, je zgorel čmet Karl Lambricht s svojo ženo in sedmimi otroci.

BELGIJSKO MINISTRSTVO JE ODSTOPILO

Prememba v vojnem ministrstvu bo imela važne posledice. — Mejo je treba braniti do zadnjega moža.

Bruselj, Belgija, 7. junija. — Mladi kralj Leopold je doživel prvo ministrsko krizo svoje 11-mesečne vladavine, ker je vsled svojega poraza v parlamentu odstopil kabinet ministrskega predsednika grofa Charlesa Broquevillea.

Ta ministrska kriza pa ne bo trajala dolgo in grof de Broqueville bo najbrže zopet z nekaterimi izpremembami sestavil novo vlado. Javnost pa z napetostjo čaka, ako bo v novem kabinetu zopet dosedanji vojni minister Albert Devere.

Devere je vedno zastopal stališče, da je treba belgijsko mejo braniti do zadnjega moža. Temu nasproti pa generalni štab zatrjuje, da je v slučaju vojne počasno umikanje najboljša taktika. Ako tedaj pride mesto Devere k drugi na njegovo mesto, bo v obrambni politiki izvršena velika izprememba.

Katoliško-liberalna koalicija, na katero se je de Broquevillejeva vlada najbolj opirala, je bila zelo omajana, ko so liberali glasovali proti vladi s socialisti. Glasovali so proto vladni predlogi, ki zahteva poostreno postopanje s tuji.

KOBILICE V PENNSYLVANIJ

Avalon, Pa., 6. junija. — Velik roj kobilic je prišel nad vas Avalon ter so uničile vse zelenje v širini petih milj. Kobilice so pokrile vrtove za palec debelo. Drevesne veje so se, vpogibale pod njihovo težo. Cela truma ptic, večerje in mačk je sledila kobilicam, katere so jim bila tečna hrana.

Škropljenje s petrolejem kobilic ni moglo ustaviti. Ta okraj so kobilice uničile že tudi pred 17 leti.

BOMBA V HAVANI

Havana, Kuba, 7. junija. — V neki trgovini z železnicami se je razpočila bomba in ena oseba je bila ubita.

HIŠA SE JE PODRLA

Valencia, Španija, 7. junija. — Ubitih je bilo najmanj 8 oseb in pet ranjenih, ko se je podrla neka hiša. Po razvalinah še vedno iščejo žrtve, ker pogrešajo še 15 oseb.

ROJSTVO BELGIJSKEGA PRINCA

Bruselj, Belgija, 7. junija. — Belgijska kraljica Astrid, žena kralja Leopolda, je povila sina. Kraljevski par ima že hčer princezo Josipino Charlotte, staro 6 let in prestolonaslednika princa Baudoina, starega štiri leta.

Kralj Leopold III., ki je star 32 let, je sledil na prestol svojemu očetu kralju Albertu 23. februarja. Kralj Albert se je onega dne pomorečil pri plezanju na goro. Leopold je poročil švedsko princezo Astrid leta 1926.

Novorojeni princ bo najbrže krščen na ime Albert.

RADOVNIKOVA SREČKA NI BILA PRAVA

Zadela je srečka njegovega nečaka, ki bo dal Radovniku \$20.000. — Hribar razočaran.

"Kranjcu vedno sreča laže, on živi, umrje brez d'narja" — bi lahko rekli prosto po Prešernu, ko premišljujemo usodo našega rojaka Franka Radovnika, katerega se je bila v ponedeljek nasmešnila sreča.

Iz Dublina je namreč dobil brzojavko, da je njegova srečka izbrala konja "Eastona", kateri je dan pozneje drugi došel na cilj s tem vajamčil Radovniku in Johnu Hribarju petinsedemdeset tisoč dolarjev. S Hribarjem sta se namreč domenila, da bosta delila, če ta ali oni dobi.

Brzojavka je dospela na naslov: Frank Radovnik, 307 East 6th Street, New York City. Številka srečke v brzojavki je bila ista kot na Radovnikovem tiketu, le serijska črka je bila drugačna.

Radovnikovemu sinu se je stvar takoj malo sumljiva zdela, toda očče ga je zavrnil: — Ti nič ne veš. Moje ime je, moj naslov in moja številka. Če je črka druga, so se na Irskem zmotili.

In pri tem je ostalo do večeršnjega dne, ko stopi v Radovnikovo stanovanje njegov nečak Frank Schmidt in mu pokaže srečko, na kateri je ista številka in ista serijska črka kakor v brzojavki.

Radovnik in nečak sta kupila srečko od istega agenta in ker je nečak natakak ter se večkrat seli, ni dal svojega imena in naslova pač pa stricevo ime in naslov.

Tako ostane vsa vsota — 75.000 dolarjev — nečaku, ki je bil pa toliko velikodušen, da je obljubil stricu dvajset tisoč dolarjev.

John Hribar ne bo seveda dobil niti centa.

ZEPELIN PREVAŽA POTNIKE

Friedrichshafen, Nemčija, 6. junija. — Graf Zeppelin je dokončal svojo vožnjo iz Južne Amerike in je pripeljal 18 potnikov ter 300 funtov pošte.

Delavci na letališču so takoj pričeli s pripravami za drugo vožnjo v Buenos Aires. Veliki zrakoplov bo najbrže odplul že koncem tega tedna.

NADVOJVODA EVGEN JE ŠEL V SAMOSTAN

Dunaj, Avstrija, 7. junija. — Nadvojvoda Evgen se je z Dunaja preselil v bližnji samostan viteškega reda v Gompoldskirchen, kjer bo za stalno ostal. Z Dunaja se je odpeljal z avtomobilom in spremljeval bivšega avstro-ogrskega poslanika v Londonu grofa Alberta Mensdorffa, ki je tudi član nemškega viteškega reda. Oba sta nosila bel plašč s črnim kriem na prsih.

Nadvojvoda je bil v Gompoldskirchen slovesno sprejet in godba je igrala staro avstrijsko himno. V samostanu se bo nadvojvoda držal vseh samostanskih pravil, se bo udeleževal duhovnih vaj ter bo jedel skupno s patri in fratri.

VLADA BO PRISPEVALA ZA SELITEV 50 MILIJONOV DOLARJEV

WASHINGTON, D. C., 7. junija. — Tekom enega meseca bo 50.000 do 100.000 farmerjev na potu v nova bivališča. — Vlada jim bo pri selitvi pomagala s približno \$50.000.000, kateri znesek je vključen v \$525.000.000, kar je kongres dovolil za pomoč vsled suše prizadetim farmerjem.

POGAJANJA MED NEMČIJO IN FRANCIJO

Barthou je bil ves teden v zvezi z Berlinom. — Nemčija bo mogoče pristopila k francoski-ruski zvezi.

Ženeva, Švica, 7. junija. — V tajni seji med ameriškim, angleškim in francoskim delegati je bila izpravljena pot za vrnitev Nemčije v Ligo narodov.

Takoj, ko je bila odgojena seja odbora razorožitvene konference, so se delegati zbrali v stanovanju ameriškega delegata N. H. Davisa v hotelu des Bergues. Po Davisovem mnenju je vrnitev Nemčije neobhodno potrebna, da bo razorožitvena konferenca uspešna in bo prenehala oboroževalna tekma med državami, kar mora samo voditi do vojne.

Medtem so se delegati posvetovali, kako bi bilo mogoče zopet dobiti Nemčijo na razorožitveno konferenco, je prišel Barthou iz sobe in je francoskim časnikiškim poročevalcem rekel, da se je že ves teden pogajal z nemško vlado.

Barthou je rekel, da se je v četrtki prejšnjega tedna sestel z zastopniki nemške vlade in da je bil tedaj dosežen sporazum glede plebiscita v Saarju.

Barthou je tudi rekel, da francoski poslanik v Berlinu nadaljuje pogajanje z nemško vlado glede vrnitve Nemčije na razorožitveno konferenco in glede pristopa Nemčije k francosko-ruski zvezi. Ako Nemčija pristopi k tej zvezi, bo vojska sila Evrope popolnoma izpremenjena in bo zopet mogoče upati na ugodno nadaljevanje razorožitvene konference.

Pariz, Francija, 7. junija. — Vojni minister maršal Henri Petain je vojaškemu odboru polarske zbornice rekel, da se je Francija postavila na trdno podlago glede obrambe proti Nemčiji. Polarska zbornica je tudi privolila 3.200.000.000 frankov (208 milijonov dolarjev) v obrambne namene.

Petai dolži Nemčijo, da ima močno zračno silo in da z največjo naglie izdeluje orožje in municijo. Po Petainovem zatrdilu more Nemčija v petih dneh postaviti na fronto 2.300.000 vojakov.

IZDELOVALNICA DENARJA NAJDENA

Syracuse, N. Y., 6. junija. — Zvezni tajni detektivji so našli izdelovalnico denarja s stroji in zadostno množino kovine za 50.000 srebrnega denarja po 50 centov. Delavnica je bila v garaži. SNEG V IDAHO

V krajih, kjer je vsako leto suša, bo vlada pokupila zemljo in jo bo izpremenila v gozdove, lovške revirje in pašnike.

Toč vlada ne bo silila farmerjev, da prodajo svojo zemljo in bo mogel vsakdo obdržati svojo posest.

Ako bo farmer sprejel vladno ponudbo, bo vlada velikodušno glede kupne cene. Mnogim farmerjem bo tudi vlada preskrbela delo.

Spočetka bo vlada ta načrt pričela izvrševati v najbolj suhih krajih v obeh Dakotah, Minnesoti, Idaho, Wyoming in Nebraski.

V novih domovih pa se bodo morali farmerji zavezati, da se bodo držali vladne kontrole nad pridelkom pšenice.

Washington, D. C., 7. junija. — Iz North Dakote, ki je bila vsled suše najbolj prizadeta, je došlo danes poročilo, da je začelo deževati. Vremenski prerok je zagotovil farmerjem, da bo deževalo par dni.

Posebno so se oddahnil živino-rejci, ker jih je dež rešil pogina. Dež je pa prišel prepozno za pšenico. Vse pridelek bo uničen.

V gorenjem delu države New York je padla vročina za 27 stopinj. Vremenski prerok za ta teden še ne napoveduje dežja.

ROMUNSKA SLAVI KRALJA

Velike slavnosti za četrto obletnico. — Državni uradniki so prisegli zvestobo.

Bukarešta, Romunska, 7. junija. — Danes obhaja Romunska na najslavesnejši način četrto obletnico vrnitve kralja Karola iz izgnanstva iz Francije. Župani vseh mest, trgov in vasi so prišli v glavno mesto, da se poklonijo kralju in mu zagotovijo svojo zvestobo in vdanost.

Vsem so še v živem spominu razburljivi dogodki pred štirimi leti, ko se je kralj v veliko preseñenje celega sveta nenadoma pojavil iz prostovoljnega izgnanstva in je prevzel vladno. Kot znano, se je Karol odpovedal pravici do romunskega prestola v prilog svojega sina Mihaela, ko je z gospo Magdo Lupescu zapustil Romunsko in odšel v Francijo.

Kralj Karol bo v balkona kraljeve palače pozdravil uradništvo, nato pa se bodo dostojanstveniki zbrali v "Rimski areni", kjer se bodo poklonili kralju. Pri tem bodo navzoči tudi Karolova mati, kraljica-vdova Marija, bivša grška kraljica Elizabeta in princeza Mihael ter Nikolaj.

Pri teh slovesnostih pa ne bo navzoč oberst Viktor Prekup, ki je leta 1930 spremljal kralja Karola iz Pariza v Bukarešto. Prekup se sedaj nahaja v ječi, ker je bil zapleten v bombni atentat na kralja.

"Glas Naroda"
Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)
Frank Sakser, President L. Benedik, Trezor
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
618 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.
"GLAS NARODA"
(Voice of the People)
Issued Every Day Except Sundays and Holidays
Za celo leto velja za Ameriko in ... \$7.00
Za pol leta ... \$3.50
Za inozemstvo za celo leto ... \$7.00
Za pol leta ... \$3.50
Subscription Yearly \$6.00
Advertisement on Agreement
"Glas Naroda" izhaja vsaki dan izvenredno in praznikov.
Dopolnil bres podpis in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovoli
posljiati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se
nam tudi prejšnje izvališče naznan, da hitreje najdemo naslovika.
"GLAS NARODA", 216 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-3878

DOLŽNIKI NOČEJO PLAČATI

Zadeva vojnih dolgov je stopila v nov štadij, kajti predvečernjim je Anglija izjavila, čemu ne bo plačala Združenim državam svojega deleža, ki zapade 15. junija.

Angleži so rekli: — Mi ne bomo plačali, kajti soglasno z izjavo predsednika Roosevelta bi se izpostavili nevarnosti, da bi nas Amerika prištevala med zaostale dolžnike tudi v slučaju, da plačamo le nekaj zapadle svote.

Kakor znano, "zaostalim dolžnikom" ni več mogoče dobiti v Združenih državah kredita.

Da je bila ta grožnja brez posebnega vpliva, je Francija že prej pokazala.

Ko je bila objavljena najnovejša predsednikova poslanica glede te zadeve je začela Francija rajati od veselja, češ, slednjič je konec teh sitnosti.

In nazadnje je dobro, da se je tako zgodilo. Boljši je konec strahu kot pa strah brez konca.

Nadalje je omenila angleška vlada, da bi Amerika ovrnila obnovo svetovnega gospodarstva, če bi skušala izsiliti plačanje dolga.

Veliki dolžniki niso nikdar imeli resnega namena plačati, kar so dolžni Združenim državam.

Pravijo, da jim to niti v normalnih časih ne bi bilo mogoče, dočim danes ni niti govora o normalnih časih.

Francozi so že leta 1920 izjavili: — Amerikanci pa res nimajo nobenega zmisla za humor, ker zahtevajo od nas, naj vrnemo, kar jim dolgujemo.

Navzlic temu je bilo pa že leta 1916 znano slehernemu, ki količkaj pozna osnovne pojme ljudskega gospodarstva, da mora priti do bankrota svetovnega gospodarstva, ker je trajala vojna več nego šest mesecev.

V Združenih državah so še deset let po vojni z raznimi umetnimi sredstvi, kot je naprimer zaščitna carina, zadrževali polom.

Toda polom je prišel leta 1929 in je bil vsled tega tem hujši.

Priti je namreč moral prej ali slej.

Dvomljivo je, če bo neplačanje vojnih dolgov ozdravilo svetovno gospodarstvo.

Najnovejši razvoj ima pa navzlic temu nekaj dobrega na sebi.

Vprašanje vojnih dolgov, ki je bilo tako silno zapleteno, je slednjič kaj enostavno rešeno.

Spomladanski Skupni Izleti:

BERENGARIA, 16. junija v Cherbourg
Karta do Ljubljane \$119.24; za tja in nazaj \$206.50

ILE DE FRANCE, 26. maja v Havre
Karta do Ljubljane \$117.54; za tja in nazaj \$206.50

FRANCONIA, 1. junija v Havre
Karta do Ljubljane \$105.04; za tja in nazaj \$190.

Kdor želi imeti prijetno družbo, naj se nam takoj priglasi in če je gotov, naj pošlje nekaj are, da mu preskrbimo najboljši prostor na enem izmed teh parnikov. Mi bomo takoj preskrbeli vse potrebne listine za potovanje in, sploh vse, da bo vsakdo zadovoljen. Dolgoletne skušnje in priporočila onih, ki so se posluževali našega posredovanja, so najboljše jamstvo vsakemu. Priglasite se takoj za navodila na:

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY (TRAVEL BUREAU)
216 West 18th Street New York, N. Y.

Dopisi.

Selo Moste pri Ljubljani.

Naj vam najprvo naznamim nekaj smrtnih slučajev, ki bi utegnili zanimati ameriško slovensko javnost.

V mesecu aprilu umrla je v Ljubljani po dolgotrajni mučni bolezni gospa Marg. Gorjane, soproga agenta Cosulich Line, g. Jakob Gorjana. Pridno je pomagala svojnemu soprogu pri njegovih poslih in je bila poznana z mnogimi rojaki, ki so prišli semkaj na posete. Posebno se je pa zavzemala za otroke izletniških in emigrantnih družin, ko so mame in se v zadnjih trenutkih pred odhodom imele še kaj preskrbeti. Umrla gospa je bila rodom iz Spodnje Šiške, stara 54 let. Bodi ji blag spomin!

20. aprila je umrl Rev. P. Hugolin Sattner Podlegel je pljuščil. Par dni pred smrtjo je se popoldne sprejel po franciškanskem vrtnu. Bil je nekoliko pregrej in je šel na hladno kor k svojim ljubim orgljam, kjer se je prehladil. Umrl je po tridnevni bolezni v 83. letu svoje starosti. Kot svojega starega profesorja sem ga večkrat obiskal. Vselej, kadar sem bil pri njemu, me je vprašal po Mr. Ignaz Hudetu, ako še živi, ako se mu dobro godi in ako ima še umiraj tako lep glas, kakor takrat ko je pel na franciškanskem koru v Ljubljani. Povedal sem mu, da mu gre primeroma dobro, kar se pa njegovega glasu tiče, da ga je mogoče prohibicija nekoliko pokvarila, ker suho grlo nima nikdar tistega timbra, kakor mokr.

Da je bil pogreb blagopokojnika veličasten, kakor jih Ljubljana malokaterikrat vidi, pa ni potreba omenjati. Do zadnjega je veliki umetnik snoval in delal za čast našega naroda. Njegove skladbe "Jejtejeva prisega", "Pogled v medolžno oko", "Na planini" in mnogo drugih bodo za vedno ostale dokaz njegovega plamenitega srca in ljubezni do skladbe. Slava njegovemu spominu!

Znani ljubljanski založnik knjig in knjigar, 80-letni starček g. Anton Turk, je rad polihel ob nedeljah v naravo. Nekega popoldne v zadnjem mesecu se je odpravil proti Ježici, kamor se ob nedeljah Ljubljanci zatekajo, da se okrepijo z dobro jedajo in pijačo in pozabijo težnje vsakdanjega življenja. Nenadno mu je postalo na čisti slabo, da se je zgrudil. Pasanti so hoteli, da mu pomagajo poklecati reševalni avtomobil, da bi ga prepeljal v bolnišnico. Žal, je bilo že prepozno. Anton je podlegel srčni kapi. Naj mu bo ohranjen blag spomin!

Po dolgi, mučni bolezni umrla je v Rožni dolini gospodična Amalija Jašovec, rodom iz Kamnika. Pokojna je bila več let v Ameriki in so jo poznali mnogi Slovenci v New Yorku, N. Y. in Greenwichu, Conn. Slovela je kot izborna kuharica. Zaprta v New Yorku dobro in zvesto prijateljico Miss Mary Dancs in nečakinjo Mrs. Mici Steimmueller, rojeno Zitterer, ki stanuje nekje na 3 E. 82. St. New York, N. Y. Vsi, ki so jo poznali, bodo gotovo ohranili pokojno v blagem spominu.

Mrh. Rozi Gosar vdova po pokojnem cerkvenem slikarju Mr. Ivan Gosarjem, ki je bivala pol drugo leto v Betlehem, Pa. se je vrnila s parikom "Rex" v domo.

CENA DR. KERNOVEGA BERILA JE ZNIZANA

Angleško-slovensko Berilo

ENGLISH SLOVENE READER

STATE RANO

\$2

Naročite ga pri —

KNJIGARNI "GLAS NARODA"

216 WEST 18th STREET NEW YORK CITY

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO		V ITALIJO	
Za \$ 2.50	Din. 100	Za \$ 9.25	Lir 100
\$ 5.00	Din. 200	" \$ 17.90	Lir 200
\$ 7.50	Din. 300	" \$ 44.00	Lir 500
\$ 11.75	Din. 500	" \$ 87.50	Lir 1000
\$ 22.50	Din. 1000	" \$ 174.00	Lir 2000

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMEMBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodisi v dinarjih ali lirah dovoljujemo se boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIM DOLARJEM	
Za izplačilo \$5.00 morate poslati	\$ 7.75
" " " " " "	\$ 10.00
" " " " " "	\$ 15.00
" " " " " "	\$ 20.00
" " " " " "	\$ 30.00
" " " " " "	\$ 40.00
" " " " " "	\$ 50.00
" " " " " "	\$ 75.00
" " " " " "	\$ 100.00
" " " " " "	\$ 150.00
" " " " " "	\$ 200.00

Prejemnik dobi v starem kraju izplačilo v dolarjih.

Nujna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino 61.—

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY

"Glas Naroda"

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

vino, ter pohitela v svoj rojstni kraj Vojnik, potem pa v Hartberg, Avstrija, kjer ima obsežno posestvo. Pozdravlja vse znanee v New Yorku in Betlehemu.

Gospod. Anton Danilo, nestor slovenskih gledaliških igralcev je bil zadnji teden operiran na slepiču. Gospod Danilo je soproj v New Yorku in Clevelandu dobro znane gospe Avguste Danilo in oče v New Yorku se nahajajočega Mr. Rati Danila. Gospod Danilo je vkljub svoji starosti, 73 let o, operacijo dobro prestal in je upanje, da ga domo kmalo zagledajo na ljubljanskih ulicah kot elegantnega, večnega mladca. Njegova družina ga vsakdan v bolnišnici pridno obiskuje.

V Domžalah, kjer se rodijo najlepša dekleta in najbolj pridni fantje je bil odpravljen konkurz o inovini trdke Ladstetter in sinovi, tovarna slamičkov in klubov v Domžalah, ker ni kritja za stroške postopanja. Ni pa čudo, da je prišla ta trdka tako daleč, saj tu nikdo slamičnika ne nosi, navzeli so se italijanskega običaja in hodijo gologlavi. V tistih lepih časih, ko so v vseh tovarnah v Domžalah stroji brneli je bilo pač lepo življenje, a sedaj se vse zanaša na pomoč iz Amerike, a tudi v Ameriki so časi prosperitete minili in se ne bodo, kakor kaže, tako hitro vrnil. V Domžalah je naš prijatelj Lojze Škrabar edini, ki ima zmiraj nekaj naročil in sicer iz južnih krajev Jugoslavije, a tudi on tarnu, da ima mnogo sitnosti, predno dobi denar za izvršena naročila.

Ker sem ravno pri Domžalah naj povem, da bo Domžalsko godbeno društvo praznovala 12. avgusta t. l. svojo petdesetletnico. Godbeniki se še sedaj pridno vadijo pod taktirko kapelnika Vinke Riedla, ki ima za to društvo veliko zasluge, ki se ni strašil ne stroškov ne truda, da je povzdignil godbo nad povprečno višino. Domžalska godba je sedaj znana ne samo v Dravski banovini, ampak po vsej Jugoslaviji.

Če se ne motim, pisal je Peter Zgaga o neki cerkveni misli. Mislim, da se nahaja tista cerkvena misel v domovini in hodi sedaj s svojo novo mislo kar javno po Rodici in Domžalah. Ne pozabi pa hoditi pridno v cerkev in občuduje svojo dušo z večkratno spovedjo.

Prijatelj Tolmajer je na prsih bolan. Zdravnik mu je prepovedal vsako alkoholno pijačo. Pi je že več časa spanj malinovec, vendar pa vsilili, tudi kaj krepkega "stisne". Foter Grašek se pri svojih letih še precej dobro drži, najde se ga vsak popoldne pri Vinke Hapjani, kjer "poci."

Prijatelj Tolmajer je na prsih bolan. Zdravnik mu je prepovedal vsako alkoholno pijačo. Pi je že več časa spanj malinovec, vendar pa vsilili, tudi kaj krepkega "stisne". Foter Grašek se pri svojih letih še precej dobro drži, najde se ga vsak popoldne pri Vinke Hapjani, kjer "poci."

Binkoštna praznike smo preživeli v dobrem razpoloženju, k čemu je veliko pripomoglo lepo, solno vreme. Ljubljanski škof dr. Rožman je birmoval v dveh dneh nad 2 tisoč birmancev.

Med botricami sem opazil tudi newyorško rojakinjo Miss Helen Kapla, ki je dospela v domovino s posredovanjem našega potniškega urada. Bila je v cerkvi velika gnujea, katero so, kakor vsako leto, povzročile žene, ki so v več izrednosti kakor pobožnosti sedeje v cerkvenih klopih kar po štiri ure, medtem ko so se birmanci, botrice in botri drenjali ob obeh straneh klopi, da je nekaterim otrokom postalo slabo. Nekoliko krivi so pa temu tudi reditelji, neizkušeni bogoslovci, ki niso znali ohraniti reda pred vratmi.

Pevsko društvo "Slavec" v Ljubljani, je slavilo binkoštno nedeljo petdesetletnico svojega obstanka. Kakor vsa pevška društva, je preživelo tudi to društvo mnogo razočaranj, zaprek in intrig, a vse to je premagano. Društvo je

pokazalo ob svojem slavu kaj premoreta trdna volja in ljubezen do naše mile slovenske pesmi. Zastopniki pevskih društev od blizu in daleč so prihiteli na slavnostni koncert v veliki dvorani hotela "Union". Posebno oblečeje slavnosti pa je bil nastop bolgarskega pevkega društva "Fodna pesem", ki je prihitelo iz daljnega Plovdiva, da počasti svoje pevke brate s svojo navzočnostjo. Mislim pa, da je bila za to največja zasluga skladatelja Emil Adamiča, ki je pred tremi leti obiskal Bolgarijo in prišel v stik z različnimi bolgarskimi skladatelji. Plodivci so na vzoren način pokazali dragoceno, svojvrstno lepoto bolgarske pesmi.

Ko je bil "Slavec" takorekoč še v povojih mu je predsedoval Mr. Frank Sakser, ki si je stekel velike zasluge za to pevsko društvo. In glej, tudi društvo se po štiri desetih letih ni pozabilo nanj in ga povabilo k svoji proslavi, hoteč se mu s tem četudi na skromen način, oddolžiti za njegove zasluge. Mr. Sakser se je za vabilo gignen zahvalil, vendar se pa slavnosti iz zdravstvenih razlogov ni mogel udeležiti.

V tovarni za smodnik v Kamniku se je pred tremi tedni dogodila velika nesreča. Nekemu delavcu je padla električna žarnica med strojna kolesa, zmeljeno steklo žarnice se je vnelo in nastala je strahovita eksplozija, ki je povzročila desetak 12 delavcem smrti, a nekaj ranjenih je še sedaj v ljubljanski bolnišnici.

Kaj vam naj poročam o delavskih razmerah v Jugoslaviji? Nič dobrega! Tudi tukaj nas tlačijo krizni. V naši (dravski) banovini je brezposelnost posebno velika zaradi popolne ali delne ustavitve v skoro vseh industrijah. V naši banovini je 38.081 brezposelnih delavcev. Ako računamo k temu še 67.433 družinskih članov teh nezaposlenecv, imamo nad 100.000 ljudi, ki so navezani na zasebno, ali pa javno podporo. Je pa upanje da se bodo razmere v kratkem izboljšale, ker si država na vse načine prizadeva za graditvijo cest, mostov in drugih javnih del, izboljšati kritičen položaj delavstva.

Ljubljanski obrtniki so pred kratkim izdelali prvi jugoslovanski avtomobil, ki porabi za 100 km vožnje samo 6 do 7 litrov benzina. Je to sicer lep napredek našega vzornega obrtništva, vendar pa se vam ni bati, da bi Ljubljana v tej stroki v doglednem času prekosila Dearborn.

Pozdrav!

Joža.

ELEKTRIČNA ŽENA V RIMU

Nedavno smo poročali o čudnem pojavu na Mariji Monaro iz Pirana. Ta žena oddaja ponoči od časa do časa čudne žarke, ki zasvetijo v noč izpod njenega srca. Ta čuden pojav so preiskali tudi zdravniki, ko je bila Marija Monaro v piranski bolnišnici. Bolea je namreč za nadhudo. Dogodek je zbudil veliko pozornost najprej v domačem kraju. A kmalu se je zanj začelo poročati, da gre morda za prevaro, ali za babjeverstvo, toda zdravniška preiskava tega ni mogla ugotoviti. Bolnica so popolnoma izolirali, kljub temu se je čuden pojav ponavljal.

Te dni so Marijo Monaro prepehali iz Trsta v Rim, in sicer na kliniko, ki jo vodi profesor de Sanctis. Profesor je na glas izvedenec za nervozna obolenja. Bolnico so postavili v posebno sobo. Na stenuh so postavili aparati, ki avtomatično posnamejo vsak svetlobni pojav. Prav tako bodo gotovo tudi fotografirali čudne svetlobne žarke, ki bi prihajali izpod prsi čudne bolnice. Vsa italijanska javnost čaka na prva poročila prof. De Sanctisa.

PRODA SE:

Radi družinskih razmer se proda lepo knjižno posvetilo v obliki "Bela cerkev", dve uri hoda od Novega mesta, ter 10 minut od glavne ceste. Hiša in gospodarsko poslopje je vse novo, za 28 mesecev posetve njiv, z lepim vinogradom, 5 rabov (johov) gozda v lepih legi, ter za 7 (sedem) težkih voz, sena travnikov. — Cena 7-8000 dolarjev.

Fred Ogulin,
198 Maplewood Ave.,
Ambridge, Pa.

Peter Zgaga

POGLAVJE O VELIKI PODJETNOSTI.

To, kot tudi že marsikaj drugo, pišem v značni leseni utici na Hribu. Utica je pod košato lipo, tako da ne moreta sonce in vročina do mene. Levo je majhen, toda dobro negovan vinograd, desno pa vrt za rože in zelenjavo. Pred menoj je starokrajski literaturno-ideološki newyorčan.

Vse to — namreč utica, lipa, vinograd, vrt in hiša na desni je lastnina mojega prijatelja Franka Turenška in njegove žene, dočim si bom lastniško pravico do litra na mizi jaz prilastil. Še predno bo konec te kolone.

Skoda, da ne poznate Franka Turenška in njegove žene. On je čokat in tako zagorel, kot da bi se šele včeraj vrnil na "Martha Washington" iz Buenos Aires; srednje postave, močan in koščen pa tako, da bi ne hotel biti v njegovem objemu. Na glavi mu ne manjka nobenega lasu — le nekoliko osiveli so mu — kajti on je bil že soldate odslužil, ko sem jaz še v kamrikasti kikiriji hodil in delal moker in solidne pregledave materi. V dlesnih ima razen dveh še vse svoje zdrave zobe, dva si je pa pred petimi leti v navadnih kleščami sam izdrl, ker sta ga pričela boleti — sanamagan. Ko mu je bila lani vinograd tola potolčka, je tako strašno škripal z zobmi, da se bo sveti Elija desetkrat prej premislil, predno bo sklenil poslati manj še kakšno tako nadlogo.

Ona je prijazna in postrežljiva žena, ki mora večkrat napeti vse sile, da njegova bujna domišljija ne seže predaleč. V takih slučajih ga nekaj časa po slovensko kroti, ko pa naša beseda več ne zaleže, ga s par italijanskimi, ne preveč milimi izrazi užene v kozji rog. On se že vsaj dela tako kakor da ga je ugnala. Uthine in se poredno smehlja in miga z muščami, ugnati ga pa ni mogoče.

Oba rada čitata — podnevi še brez naočnikov. Ona se zanima za vse, kar je v listu, on pa posebno za politične zadeve in za "Dve siroti". In rečem vam, če bi prišla stara Frohndar Franku v ruke, bi ji bil že zdavnaj zulinčil kosti in gobec zmaličil — babi prokleti — sanamagan!

Ko smo prejšnji teden sedeli v mizi, kjer danes sam sedim in z žalostjo konstatiram, da bom kmalu imel nad zadnjim ostankom v litru absolutno lastniško pravico, smo se začeli pogovarjati o mladi materi v daljni Kanadi, ki je porodila petorčke. To je vendar največja zanimivost zadnjega časa.

— Uboga reva! — je vzklila Marija Turenšek — pet jih je že imela, zdaj jih ima pa še pet. Usoda je pa res krivična, ker svoje darove tako meenakomerno deli.

Pojasnil sem jima, da ima vsaka stvar svojo slabo in dobro stran, in da bosta dobila starša, če bodo otroci živeli in če jih pošljeta na čikaško mestovo, deset tisoč dolarjev.

— Deset tisoč dolarjev! — se je začudil Frank. — Salamsko trdo mora človek delati, predno spravi skupaj en sam tisočak. Toda deset tisoč dolarjev! In še brez vsakega posebnega trpljenja, takorekoč.

Pogovor se je obrnil v drugo smer. Toda Frank je molčal in se globoko zamislil.

Začelo se je mračiti, in polagoma je legla na zemljo čarobna majska noč. Noč koprnenja, ljubezni in opojnih sanj.

Frank se je predramil in zame-mural: — Deset tisoč dolarjev! Nato je skušal nežno objeti svojo ženo: — Veš, stara deset tisoč dolarjev je deset tisoč dolarjev. Kaj če bi se tudi midva — no, kako bi rekel — če bi se tudi midva — nekoliko potrudila in in dala življenje petorčkom — sanamagan?

— Va in malora! — ga je jezno pahnila od sebe, vstala, odšla v hišo in je menda tudi vrata zaklenila za seboj.

KRATKA DNEVNA ZGODBA

H. NATOUCK:

NEPOZABNO

Kaj je v resnici nepozabno? V našem življenju je vse tisto, kar se nam je zgodilo in iz kar je zraslo naše notranje življenje, kakor raste telo iz celic. Nikoli ne pozabim....

Nikoli ne pozabim male legende iz svojih otroških let, ko sem se s teleni splazil skozi okno na balkon v tretjem nadstropju in je moja mati zadušila v sebi krik strahu, se tiho približala iz razprostrla svoje materinske roke nad vaslo očveo kakor rešilno turo in me tako v zadnjem trenutku obvarovala pred padcem. Za mojo mater je ostal ta trenutek za vedno kakor moje drugo rojstvo.

Nikoli ne pozabim vročinskih tvoj v moji deški dobi, ki so bile kakor globoka slutnja: po beli, pralni, osamelosti čisti boji z velikimi keraki petelin, znanice se nepojmljive nesreče, beži pred še nevidno grozo, ki se pojavlja v dalji kakor dim in plamen. To je bila prva slutnja o nečem grozljivem, čut beganja in tesnobe pred neznanim, proti čemur sem se moral boriti v svojem bodočem življenju.

Nepozabno za vsakogar, ki nosi floveški obraz, je obliče matere in očeta, iz katerega je, staro in likrativo, neodoljivo oblikovano lastno obliče. Materin obraz, iz katerega je pregnala vednost, je bil zastrt z otožnostjo, da se je večkrat zdelo, kakor da bi jokala, pa le premljive o preteklosti, kakor zdaj delam sam. Očetov obraz je bil pač pripravljen za vedno in lahkomiselno pojmovanje življenja, vendar ga je zadrževala neka zmučenost, strog poim o dolžnosti in dostojanstvu, ki mu je naložal veliko odgovoriti: tako je ostalo le skrito hrepenenje, za katero sam ni vedel. Obe podobi roditeljev se spajata v magično zrcalo in ko se metrim v njem, pravim: To sem jaz in vendarle spet nisem.

Nikoli ne pozabim, kako je sveto ugasnilo obliče petinosemdesetletnega očeta, kako je njegova nežna, cvetla roka, ki je bila opora skoraj slepi očem, otipavala moj obraz; nikoli ne pozabim te roditeljske dvojice na meji življenja, tega zadnjega pogleda na lasten za-

četek. Kako majhna je bila postala, da bi otrok mogel rasti. Vzel bi ju v naročje in ju nosil, kakor sta onsdva nekoč pestovala mene, ko sta bila velika in mogočna, jaz pa sem bil neboljen otrok.

Nikoli ne pozabim dneva, ko si je prvič videl. Kako mi je val množice neke predbožne nedelje prinesel nasproti oni obraz. Svetiti se je pač moralo v nekem siju, to lepo dekliško obliče, da se je tako razločevalo v vrvežu večerne somračne ceste. Bil je sij usode. Tvoj zlatorjavni pogled, v katerem sta se zrcalila zadrega in rahel posmeh, ko sem te nagovoril, naravnost ponos v vsem tvojem nastopu — če to kdaj pozabim, me bo preje zapustil spomin na samega sebe. Vse nemirna leta sem nosil s seboj to lepo sliko, ki jo je ustvarila bajna ura hrepenenja in osamelosti, in sem jo še vedno hramil, ko je že ni bilo več.

STRUPEN KONEC MEDENIH TEDNOV

Neka mlada Pražanka je imela 3 leta izvrstno službo prodajalke v neki trgovini na Vavčavskem namesti. Tam je spoznala moškega, ki se ji je predstavil za Ignaca Pivneca iz Hrudima. Dejal ji je, da vodi neko eksportno podjetje, ki izvažajo svoje izdelke v inozemstvo. Na koncu je povedal, da bo v kratkem prevzel podružnico tvrdke na Sušaku.

Mladenci je Pivnec ugajal in čeprav so ji starši ponujali nekoliko starejšega, a solidnejšega sinbea, ni hotela o njem nič slišati. Pač pa je že teden dni po srečanju s Pivnecem pristala na to, da postane njegova žena.

Na dan 1. aprila sta stopila prodajalka in Pivnec pred oltar. Po povratku iz cerkve je izročila mlada žena svojemu možu 7500 čehoslovških kron kot poročno darilo. Pivnec ji je predlagal, naj odpotuje v Jugoslavijo. Odpravila sta se na Reko, od tam pa v Dubrovnik, kjer je mož izginil. Mlada žena ga je začela obupano iskati in ko ga ni našla nikjer, se

Nikoli ne pozabim tega "trenotka": Sin, majcen v svoji postelji, nad katero se sklanjam, prvič odpre oči; in v blesteči globini, v tej rosi iz Božje roke se zrcali moja podoba. Našel sem se v pogledu mojega otroka, ki je mirno in pokojno odseval mojo osebnost. O zrelo v oči mojega sina, ostani mi jasno in bistro, da se bom mogel v tem studenem motriti in očistevati — to hodi moja zadnja nemirnost.

Nikoli ne pozabim, da mi je višje naključje ravno na dan najine ločitve igralo v roke tvoje poročno vilo in mirnin venec, ki sta počivala pod plastmi težkega platna. Ves razžalošen in poln plahega spotovanja sem se s prsti in ustnicami dotaknil svetega ostanka.

Kakor ta poročna tenčica je vse nepozabni vonj, ki se v minevanju razvevata.

je vrnila na Reko. Ko ga tudi tam ni bilo, je šla na Sušak. Res je bil Pivnec na Sušaku v nekem hotelu, kjer je imel pri sebi žensko, ki se je bila vpisala v knjigo za tujece kot Marija Pivnec.

Žena je prišla svojega moža, ki pa se je hotel izgovarjati, da je Marija njegova nečakinja, s katero ima že več let razmerje. Prodajalka se ni zadovoljila s tem pojasnilom, temveč je zahtevala od moža naj ji da vsaj toliko denarja, da se lahko odpelje nazaj v Prago, kjer bo takoj vložila tožbo za ločitev zakona. Pivnec ni temur niti najmanj ugovarjal, dejal je, da se bo tudi on odpeljal v Prago in ji je celo predlagal, naj se peljejo vsi trije z ladjo najprej v Trst, od tam pa z vlakom domov.

Tako se je trikot zasidral na ladjo, a ko je parnik odprl od brega in je napravil doberšen kos poti po morju, je žena izvedela, da ladja ne vozi v Trst, ampak proti Grški. Peljala se je do Soluna. Tam je zvit Pivnec s svo-

Aretirani kongresnik.

Tokom zadnjih stavkovnih izgre-dov je bil aretiran v Minneapolis, Minn. tudi Francis H. Shoemaker, farmersko delavski kongresnik iz države Minnesote. Aretiran je bil, ker na povelje policije ni hotel zapustiti mesta.

jo "nečakinja" izginil. Ostavil je mlado ženo brez varja.

Razočarana žena se je morala zateči na čehoslovški konzulat, kjer so ji pomagali, da se je mogla vrniti v domovino. Čim je prišla v Prago, pa je ovdela svojega nezvestega moža. Pri tem se je izkazalo da je Pivnec zagrešil več sleparij, osumljen pa je tudi bigamije, zaradi česar vodi zdaj policija strogo preiskavo.

NEMŠKI LETALCI SO SE

ZADUŠILI

Podrobno poročilo iz Moskve že omenja vzrok nesreče nemških letalcev, dr. Schrenka in Masucha, ki sta se dvignila z balonom "Bartsch von Sigelsfeld". Njiju balon je padel na Ruskem na tla. Obod balona je bil popolnoma raztrgan, našli so ga 40 km daleč od mesta Sebeša in 10 km od postaje Idricea. Poleg balona so našli gondolo, ki je bila deloma raztrgana. Balon se je vlekel več kilometrov po tleh, in sicer ga je gural hud vihar, ki je v noči 13. maja divjal nad Sebešom. Balon je gnalo čez grmovje, močvirja in travnike. Tako je letel nad vasjo Metlič in odtrgal neki bajti streho. Podri je tudi več brzojavnih drogov. Prav ti kmetje so prvi opazili balon. Ko ga je veter gnal čez jezero Obita, je iz gondole padel dr. Schrenk. Sebe 15. maja so kmetje potegnili iz vode nesrečnega letalca. Preiskava trupel je dognala, da sta bila oba letalca le lahko ranjena. Smrt je nastopila že poprej. Pri Masuchu so našli zapisek, da se je balon 13. maja ob 9.45 dvignil do 10.000 metrov visoko. Raztresenje obeh letalcev je pokazalo, da sta se letalca zadušila, da nista torej umrla radi telesnih poškodb. Zdravniki so dognali, da sta se zadušila, ker jima je primanjkovalo kisika. Ko sta padla na tla, sta bila že v popolni nezavesti.

Trupla nemških letalcev so pre-peljali v Moskvo, na postaji so jim izkazali sovjetsko vojaško čast.

IŠČEJO SE:

Zdolaj navedene osebe se prosi-jo, da se javijo v svojem lastnem interesu zdolaj podpisane. Pro-sijo se vsi naši naseljenici, ki bi vedeli za naslov ali kake druge podatke iskanih, da to pišejo na:

Slavoj Trošt,

Act Commissioner of Emigration, c/o Royal Yugoslav Consulate General,

1819 Broadway, New York, N. Y.

Čuhlić Ivan iz Splita, živi v New Yorku;

Huber Roza, rojena Perdan iz Ljubljane, živi v New Yorku;

Perdan Teodor iz Ljubljane, živi v New Yorku;

Lebar Ivan iz Velike Poljane, živi v New Yorku ali v Chicago;

Kovčec Franc iz St. Jurja ob Ta-boru, živi v Pittsburghu, Pa.;

Poljanec Franc iz Krke pri Li-tiji, živi v Cleveland, Ohio, ali v Chicago;

Poljanec Janez iz Krke pri Li-tiji, živi v Cleveland, O., ali v Chicago;

Pust Rafael iz Ajdovca;

Rozman Anton Dempoj iz Kra-nja, živi v Spokane, Wash.;

Stefančič Frančiška, živi v Hitting, Wise.;

Tanko Marija iz Podgorice pri Ribnici, živi v New Yorku;

Zamernik Andrej iz Luč, ži-vi v New Yorku.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

159

— Jaz vam pa pravim, — je odgovorila Marjana odločno, — da se res pišem Hen-rika Gerardova.

Picard je ostrmel. Marjana se je sponi-njala, da je videla Picarla v Saltpetrieri.

Slišala ga je, ko se je izdajal sestri Ge-novefi za zaupnega slugo policijskega rav-natelja. Morala je torej paziti, da bi je do-cihoda ne spoznal. To je bilo potrebno v interesu Henrike same, ki bi jo gotovo iska-li, našli in odpeljali v izgnanstvo, če bi pri-šla sleparija na dan. In napeti je morala vse sile, da je igrala svojo vlogo naprej.

Picardu je presenečenje kar sapo zaprlo. Vpraševal se je, ali sanja ali pa se mu meša.

K sreči je prišel seržant na pomoč Mar-jani, da jo je rešil iz mučnega položaja.

— No, — je dejal, — zdaj ste pa menda že poveljali svoji prijateljici, kar ste hote-li...

In obrnil se je k zvezanim ženskama ter zaklical:

— Na svoja mesta, pojdimo!

Ne bomo opisovali duševnega stanja u-bogega Picarda, ko je stopil pred svojega gospoda.

— Če se vračam tako kmalu, mi gotovo prinašam važne novice, — je dejal Roger.

— Da, gospod!... da!

— Henrika?... Si jo videl?... Si govoril z njo?... Si ji povedal, da jo osvobodim, da sem pripravljen tvegati vse, da jo iztrgam iz krempljev njenih krvnikov?

— Ne, gospod... ne!

Na ta odgovor je planil Roger naprej, — Zgrabil je slugo za roko in vzkliknil:

— Kaj si znorel, Picard?

— Bojim se, da sem res, gospod vitez. Saj ne razumem ničesar, kar se tu godi.

— Kaj hočeš reči?... Govori vendar, go-vori!

Ves iz sebe je Roger na vso moč tresel u-bogega Picarda.

— Ah, prav je, da tako ravnam z menoj, — je dejal Picard ponižno; — gospod, kar izvolite ohladiti svojo jezo na moji glavi. Pravico imate seznaniti svojo nogo z mojo zadnico; in še ne bom deležen tega, kar za-služim.

Vitez mu je posegel v besedo:

— Je Henrika prispela?

— Ne, gospod... ne, oh ne, ne vem, go-spod vitez!

— No nikar se tako ne tresi in povej mi, kaj si mi prišel povedat.

— Saj to je tisto, gospod; čakal sem, da prisplo vozovi; bila sta dva...

— Dalje... dalje...

— Kakor jaz, gospod, ko sem čakal, da zagledam vašo ljubljeno... Hotel sem po-klekniti pred njo in ji povedati vse lepe be-sede, kar mi jih je zaupal moj gospod vitez; pretepite me, ubijte me, če vam bo to kaj pomagalo.

— Tvoj mir me požene v obup, mreina! Ne morem verjeti, da si zdaj pri zdravi pa-meti... Mar ne veva, da je grof de Linieres obsodil Henriko Gerardovo v izgnanstvo na Louisiano?

— Da, gospod!

— Mar nisem hotel sestati se tu z njo?

— Da, gospod.

— Kako mi torej moreš zatrjevati, da je ni med izgnankami, ki so nocoj prispale?

— Saj baš to mi ne gre v glavo. Ni je bilo med izgnankami, pa je vendar trdila, da je med njimi. Trdila je... ali boljše rečeno, ne-ka ženska je zatrjevala, da se piše Henrika Gerardova.

— Neka ženska!... Druga, praviš?

— Da, gospod vitez.

— O, tej tajni moram priti do dna.

Vzel je klobuk in stopil k vratom.

— Kam ste se pa namenili tako pozno? — je vprašal Picard.

— K poželjniku pristanišča.

— Saj gotovo že spi, gospod vitez.

— Saj vendar ne morem ostati tu v smr-ti nevarnosti, ki si me spravil v njo...

Razvnel se je in nadaljeval:

— Če Henrika ni zapustila Pariza; kakor praviš, ne smeja niti ure več ostati v Hav-ru; in čim se o tem prepričava, kreneva zo-pet na pot.

Istea mnenja je bil Picard.

Toda, kakor je domneval, mesto je bilo že pogreznjeno v spanje. Morala sta počakati.

Naslednjega dne zgodaj zjutraj je odšel Roger k poveljniku pristanišča, ki je potr-dil, da sta vozova z obsojenkami že prispela, in mu povedal, da odpotujejo, čim nasto-pi oseka.

Roger je prosil, naj mu poveljnik dovoli prisostvovati vkrcanju obsojenk na ladjo. Poveljnik je ustregel njegovi želji in vitez de Vaudrey je odšel s Picardom na obalo, da bi počakala na prihod izgnank.

Izgnanke so kmalu prispale; spremljala jih je množica radovednežev, ki jih je vso pot zasmehovala in žalila.

Videč te nesrečnice se Roger ni mogel u-braniti globokega sočutja.

Toda misel na Henriko ga je zadržala na mestu, odkoder bi mogel videti mimoidoče izgnanke.

Nesrečnice so se ustavile pred poveljni-kom pristanišča. Klicanje po imenu naj bi prišlo na vrsto tik pred odhodom.

Z enim pogledom je objel Roger vso vrsto izgnank in mogel se je prepričati, da Henri-ke ni bilo med njimi.

Seržant jih je začel klicati po imenu.

Ko je prišel do imena Henrike Gerardove, je vitez zadržal. Njegov pogled se je usta-vil na ženski, ki je odgovorila: — Tu! To sem jaz!

In obrnil se je k Picardu, ki je osuplo zrl pred se.

— Si slišal? — je vprašal tiho.

— Da, gospod, da!... To je skrivnost, ki sem vam snoči pravil o nji...

In ki ji pridem takoj do dna.

Videč, da je vitez miren, se je tudi Picard zopet ojunčil.

— Da, da, — je dejal, — tej skrivnosti prideva do dna. Vkreva se s temi nesrečni-cami na krov in tam...

— Najprej moram prositi poveljnika pri-stanišča, da nama dovoli vkrcati se.

Poveljnik je ustregel želji plemiča, ki se mu je predstavil kot nečak pariškega poli-cijskega ravnatelja. Vitez in Picard sta se odpeljala s čolnom pristaniškega častnika k ladji.

Komaj sta stopila na krov, so se pripelja-le v dveh čolnih izgnanke.

Trenutki vkrevavanja so bili za nesrečni-ce najtežji.

Ko je stopila na krov Marjana, je vitez de Vaudrey prosil kapitana, naj mu dovoli spre-govoriti nekaj besed s to izgnanko, češ, da se zelo zanima za njo.

— Saj niste prvi, — je dejal poveljnik vi-tezu, — ki se zanima za to nesrečnico; evo, tu je pismo, ki so mi ga prav kar prinesli do policijskega direktorja... Gospod grof de Linieres mi priporoča Henriko Gerardovo v posebno pozornost. Paziti moram da je ne bodo njene družice nadlegovale, in po po-trebi naj ji dam posebno komornico na ladjo, če bi ne mogla prenašati družbe vlačug in zločinc.

...Vidite, gospod, — je pripomnil povelj-nik, — da je deležno to dekle zelo visoke naklonjenosti... Poleg tega imam pismo po-licijskega ravnatelja za poveljnika Louisi-ane in gotove se ne motim, če vas zagotovem, da se Henriki Gerardovi v izgnanstvu ne bo godilo tako slabo, kakor drugim izgnan-kam.

(Dalje prihodnjik.)

VAŽNO za IZLETNIKE

KI SE NAMERAVAJO UDELEŽITI IZLETA OB ATLANTIŠKI OBALI NA OTOKE ZAPADNE INDIJE

Vse večje parobrodne družbe določijo ob času počitnic več svojih najboljših parnikov za kratke izlete v mesecih junij, julij, avgust in september. Na takih izletih je za potnike vse preskrbljeno. Imajo lepe sobe za spati in izvrstno hrano na parnikih ter je tudi cvse preskrbljeno na suhem. Za vse je všteto v cenah. Taki izleti so prav priporočljivi za stariše, ki imajo otroke v šoli in jim je mogoče, da sebi in otrokom privoščijo malo oddiha in razvedrila, da marsi-kaj vidijo in sicer za mal denar, kar bi drugače težko. Izleti so tudi primerni za kako družbo prijateljev.

NORTH GERMAN LLOYD ima več svojih parnikov določenih za izlete v Nassau in Bermudi, ki trajajo za tja in nazaj osem in pol dne. Cena je \$85.— za odraslo osebo in več.

CUNARD LINE je določila svoj več parnikov določenih za izlete v Trinidad, Curacao, Colon do Havana, Cuba. Ti izleti trajajo 13 dni in cena za osebo je od \$133.— in naprej. Všteto je vse. Parnik odhaja iz New Yorka 7. in 21. JULJA; 4. in 20. AVGU-STA in 8. SEPTEMBRA.

HAMBURG - AMERICAN LINE pa prireja izlete v Bahamas, ki trajajo po 5 in pol dneva. Cena za vse je od \$55.— naprej. **Dalje so POSEBNI IZLETI ZA PRAZNIKE KOT DECORATION DAY, FOURTH OF JULY in LA-BOR DAY.** Cena je od \$50.— na-prej.

Za vse te izlete je fino preskrbljeno, da imajo potniki lepe sobe, najboljša hrano in dovolj vsa-kovratnega razvedrila, tako, da bo tak izlet vsakemu ostal dolgo v dobrem spominu. — Pro-stori se hitro zaurajo, zato pišite za vsa pojasnila takoj na:

SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
TRAVEL BUREAU

216 West 18th Street,

New York, N. Y.

Ljubiteljem leposlovja

Cenik knjig vsebuje mnogo le-pih romanov slovenskih in tu-jih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerno.

Knjigarna
"Glas Naroda"

MARIJA

ROMAN IZ
ŽIVLJENJA

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL: I. H.

52

Grace globoko vzdihne.

— O, srečna Marija! Ako bo potem, ko ji boste vse povedali, še sprejela kak moj pozdrav, prosim — pozdravite svojo lepo nevesto. Ker je iz tega izšla kot zmagovalka, bo mogoče velikodušna.

— To je tudi Miss Vautham. In sedaj se moram od vas posloviti, ker me moja navesta čaka.

Miss Grace vstane in ga bolestno pogleda.

— Tedaj greste! In vsa sreča z vami! Predno pa greste, moram še nekaj povedati. Sedaj pričakujem svojega ženina. Dva, ki sta bila zavrnjena sta se našla, Kurt Wendler in jaz. Njega je zavrnila Marija, vi pa mene. In sedaj bova oba poskusila hoditi skozi življenje. Oba veva, da se ne ljubiva, temveč sva si med seboj naklonjena. O meni ve vse kar mora vedeti, in v zakon greva brez napačne domišljije. In mogoče bova ravno zaradi tega srečna in zadovoljna. Kot samica nisem več mogla prenašati življenja — in Wendler je bil prvi ki me je srečal po mojem porazu in je prišel k meni s polnim razumevanjem. Jutri bodo naša zaročna naznanila razposlana. Vse mi, da vam moram to sama povedati. Nikakor ne smete misliti, da lahkomišljeno letam od enega moškega do drugega — iščem samo dom!

Dewall prime njeno roko in se skloni čez njo.

— Dovolite mi, da vam s poštenim srcem želim vso srečo. Lažje mi je, da vam, da ste našli mir; verjemite mi to.

Miss Grace mu s solznimi očmi priklama.

— Hvala vam. In — ali mi boste oprostili, da sem posegla v vašo srečo?

— Moram vam oprostiti; ne morem in ne smem biti vaš sodnik.

Še enkrat mu ponudi roko in mu namigne, da bi naglo odšel. Bala se je, da bi omagala. Dewall ustreže njeni želji in odide.

Grace Vautham obstoji sredi sobe in gleda za njim. Še enkrat zavalovi v njej vse, kar je zanj čutila. Nato pa se strese in ponosno dvigne glavo. Tudi brez njega je morala iti! In bila je zadovoljna sama s seboj, da mu je vse odkrito povedala. Sedaj je bil njen srce olajšano in njen ponos ni bil ponižan niti z eno lažjo.

Nato pa pride njen ženin. Vse mu pove in Wendler ji izrazi svoje občudovanje. Neprestano jo objema in poljublja ter ji govori, da ji bo pomagal, da bo vse pozabila ter da bo tudi ob njegovi strani vesela in zadovoljna.

Tedaj pa se zgrudi v njegovo naročje ter izjoka zadržano ginenost.

Marija je seveda ostala v velikem nemiru, ko jo je Henrik zapustil. Srečna ne je bila pri zavesti, da so vse sence med njim in med njo izginile. Pri vsem pa je bila vendar nekoliko v strahu, kako se bo končal razgovor med Henrikom in Wendlerjem. Nikakor ni mogla razumeti, da je Wendler trdil, da je prejel pristan od neke dame. Ali je mogel vedoma izreči laž? Kako je prišel do pristani? Vse to jo vznemirja in vedno jo spreletuje mrzla polt, ko pomisli na to, kako lahko bi se bila njena sreča razblinila v nič.

Ni se mogla pomiriti; brez miru hodi po sobah ter omahuje med vsakovrstnimi občutki. Zastonj se je trudila, da bi kaj delala, da bi pregnala čes. Konečno pride oče s koncerta in je bil nad godbo zelo navdušen ter očita Mariji, zakaj ni šla z njim.

— Kako pa je s tvojim glavobolom? — jo vpraša, ko jo pogleda po laseh.

Marija se mu vrže na prsi in zakrije svoj obraz.

— To je prešlo, oče; in sedaj ti me bo treba več imeti skrbi zaradi mene. Dr. Dewall je bil tukaj in je hotel s teboj govoriti.

— O, žal mi je, da nisem bil doma.

Ne upa se ga pogledati, ker se je bala, da bi se izdala.

— Bo še enkrat prišel.

— To me veseli. Toda prišel bo šele popoldne kaj ne?

— Mogoče že do kosila, oče. Povedala sem mu, kdaj se vrneš.

Radovedno jo gleda, kajti laži se mu zdi tako čudna.

— Tako, tako! Če tedaj pride pred kosilom — ali moreš pogostiti še enega gosta? Rad bi ga povabil.

Marija zardi in očetu to ne uide. Kaj je bilo z Marijo? Prej je sicer včasih mislil, da bi se med njo in dr. Dewallom mogle razviti kake nežne niti, toda zadnje čase so mu take misli prešle, ker sta oba bila med seboj tako brezbržna. In sedaj se mu vendar zbudi majhna slutnja, da je bila njegova slutnja prava. Toda tega ne pove; samo gladi ji lase, in ko mu je tako mirno povedala, da more pogostiti še enega gosta, je bil zadovoljen. Na vsak način pa je pričakoval Henrika Dewalla z velikim nasmehom.

Dozdeva se mu, kot bi mladi inženir ne prišel do kosila. Toda kmalu nato vendar zazvoni zvonec. Bil je dr. Dewall. Prišel je naravnost iz hotela od Miss Vauthamove, četudi si je mislil, da ta čas ni bil posebno primeren za obisk. Ni si mogel dovoliti, da bi Marija še dalje v svojem nemiru čakala nanj.

In ko mu služkinja odpre vrata in ga pelje v sprejemno sobo, nemirno čaka, ako bo imel saj za trenutek priložnost sam govoriti z Marijo, da bi ji saj mogel povedati, da je vse dobro.

In njegova želja je bila izpolnjena. Dr. Buchwald se je še preoblačil in tako stopi Marija z velikimi, radovednimi očmi v sobo. Dewall prime za obe njeni roki.

— Vse je pojasnjeno, Marija. To ti hočem samo povedati, predno pride tvoj oče. Ali je že doma?

Marija se oddahne.

— Da, Henrik; ravno se preoblači; toda z mojo družbo moram biti nekaj časa zadovoljen.

Iskreno ji poljubi obe roki.

— Tedaj ti samo kratko povem, kako je bila cela stvar zaradi prstana. Podrobneje ti bom povedal pozneje v prisotnosti tvojega očeta — kajti — ne bom mu več prikrival, da te ljubim. Ali si s tem zadovoljna?

Marija mu veselo priklama.

— Da, Henrik; tudi nimam navade, da bi očetu kaj prikrivala. Povej mi vse — in tudi se ti naj nikar tako ne mudi, kajti z očetu sva se že dogovorila, da ostaneš danes pri kosilu. Povedala sem mu tudi, da si bil že tukaj in bilo mu je žal, da ga ni bilo doma. Zato sem mu povedala, da zopet prideš in mu na njegovo vprašanje tudi rekla, da imam kosilo tudi še za enega gosta.

Njen prijazni nasmeh je bil tako zapeljiv, da se ni mogel premagati, da je ne bi poljubil.

V kratkih besedah ji sedaj pove, da mi pri celi zmešnjavi kriv Wendler, temveč Miss Vautham, katero je sicer hotel kar največ varovati, pa pri vsem tem pove popolno resnico. In Marija enkrat zardi in zopet prebledi. Ko pa konča s svojim pripovedovanjem, se Marija oddahne.

— Kako sem vesela, Henrik, da je sedaj med nama zopet vse jasno. In nad Miss Vauthamovo se prav nič ne jezim, kajti moralo ji je biti zelo težko, ko se ti je morala odpovedati, ker te je tako zelo ljubila. Oba ji bova odpustila. Ljubi Bog nama je vendar pomagati. (Konec prihodnjic.)

Iz Slovenije.

Prevzittkarska žaloigra pred sodniki.

Pred malim senatom mariborskega okrožnega sodišča se je zagovarjal 29-letni oženjeni posestnik Janez Meznarič iz Bukovec ter bil obsojen na 3 leta in 3 mesece ječe ter na triletno izgubo časti.

Z obsodbo se je zaenkrat zaključila prevzittkarska žaloigra, ki se je razvijala v Bukovec na posestvu obsojenca, odkar sta mu zakonca Janez in Terezija prepustila posestvo ter se umaknili na prevzitek. Zgovorila sta si skromen kot — nekaj mernikov zrnja, nekaj soli, svinjo in 500 Din na leto v gotovini, zato pa sta mu prepustila posestvo 23 orodov dobre plodne zemlje. V redu je odrajal sin staršema užitek samo prvo leto, nato pa je tri leta daljal le še žito. Iz tega so se poročili spori, ki so postajali vedno ostrejši ter so naposled stara prevzittarja prisilili, da sta iskali pomoči pri sodišču, ki je razsodilo, da mora sin spoštovati pogodbo in da povrne staršem, kar je dolžan.

Mladega Meznariča je spravilo to v ogenj ter je parkrat očeta in mater dejansko napadel. Ko se je pa dne 7. aprila letošnjega leta vršila na njegovi njeni sodna cenitev, je pograbil karabinko ter napadel očeta in mater. Na mater je ustrelil iz največje bližine, pa jo je zgrešil, nato pa je hotel ustreliti očeta. K sreči pa je odrekla vzmet ter kljub dvakratnemu repetiranju puška ni sprožila. Nato je planil nad očeta s koptom, ga pobil na tla ter ga ležečega obdeloval z nogami in pestmi. Šele usmiljeni sosed je rešil uboga starca pred razbesnelim sinom. Pri razpravi je skušal obtožene svoje dejanje olepšati ter se je izgovarjal s silnim razburjenjem, češ, da sta mu hotela starša s prodajo posestva uničiti družino.

Krvavo fantovsko obračunavanje.

Dva Sušnika, 29letni Jožef in 19letni Anton sta se na binkoštno ponedeljek zvečer prav resno spo-

prijela. V družbi fantov sta popivala v neki gostilni v Črni nad Kamnikom. Tam blizu sta oba tudi doma, in sicer eden iz Stranj, drugi pa iz Bistrice, v sorodu pa nista. Ko je gruča fantov odhajala iz gostilne, sta se oba Sušnika na cesti iz Črne proti Stahovičici pošteno spoprijela. Eden je potegnil močan žepni nož in je pričel obdelavati svojega soimenjaka ter mu prizadejal par prav hudih ran. Onemu, ki se je v početku samo branil, se je posrečilo, da je prvega iztrgal nož iz rok in pričel nato z njim mahati po svojem nasprotniku. Prav nič ni izbiral, kam ga bo zadel in mu je vse dobljeno poškodbe vrnil z obrestmi. Fantje, ki so opazovali krvav obračun med obema soimenjakoma, so skušali poseči vmes in ju ločili, pa jih je eden izmed njih napodil. Ko sta bila oba še dovolj razrezana, sta omagala. Izgubila sta precej krvi in ker sta imela hude poškodbe, so ju drugega poleg drugega naložili na voz in ju odpeljali po pomoči v Kamnik, kjer jima je zdravnik dr. Fr. Pucelj za silo obvezal rane. Eden je imel globoke rane na glavi in na rokah, drugi pa je dobil sunek v pljuča in ima razrezano nogo. Oba so takoj prepeljali v ljubljansko bolnišnico.

Smrt otročka v žlebu.

V Zgoraji Bistrici se je dogodil tragičen slučaj smrti 2-letnega otroka. Med tem, ko se je nahajala mati Antonija Vidmar v tovarni na delu, je čul 2-letno Anico njen slaboumi brat, ki se je podal z otrokom iz hiše na polje, nesče stari materi južno. Dvomo grede se je ustavil poleg potoka in mala Anica se je igrala v bližini struge. Zašla je nekoliko nižje ter padla v žleb, po katerem teče voda iz potoka v zbiralnik. Otroci se je oprijel deske v žlebu ter kričal: krike so čuli delavci v bližini, niso pa vedeli odkod prihajajo. Kmalu so kriki zamrli, ker je deroča voda odnesla otroka, ki so mu oslabele moči. Popoldne so jo našli mrtvo.

Poziv!

Izdajanje lista je v zvezi

s velikimi stroški. Mn.

go jih je, ki so radi da

bih razmer tako priza

deti, da so nas naprosili,

da jih počakamo, zato

naj pa oni, katerim je

mogoče, poravnajo na

ročno točno.

Uprava "G. N."

KDOR HOČE UČAKATI STO LET

Dr. med. J. H. Greeff iz Cannstatt-Stuttgarta piše v reviji "Archiv fuer Rassen und Gesellschafts Biologie", ki izhaja v Monakovem, o zaključkih svojega proučevanja življenja ljudi, ki so doživeli to visoko starost. Z nekaterimi je o seboj govoril, drugim je zopet poslal vprašalne pole, katere so izpolnili sami, ali pa celo njihovi zdravniki. Ti odgovori so bili sestavljeni vestno in res objektivno.

Prof. Greeff je ugotovil zanimive reči. Število žensk, ki so ušakale 100 let, je bilo skoro dvakrat večje kakor število takšnih moških. Profesor ni proučeval samo razmer na Pruskem, temveč tudi v drugih kraljih nemške države. Pruski statistični urad je izjavil, da je pršlo na Pruskem na 128 stoletnih ljudi 86 žensk in samo 42 moških. Med 81 žensk ni niti ene, ki bi bila vegetarka, to je, da bi živelja samo z rastlinsko hrano in bi zavračala

meso. Značilno je tudi, da je dr. Greeff ugotovil, da je med stoletniki mnogo moških, ki so zelo radi uživali alkoholne pijače. Takih ni samo mnogo na Pruskem, temveč tudi v drugih deželah v Nemčiji. Žensk, ki bi bile uživale alkohol in bi kljub temu dočakale 100 let, je seveda manj. Med ženskami ni bilo niti ene, ki bi bila kadila; nasprotno je med moškimi silno veliko kadilcev, in sicer prav strastnih. Med 43 moškimi je bil samo 1 nekadilec. Količina tobaka, ki ga pokade, je različna. Kakor rečeno, mnogi izmed njih res strastno kadijo.

Ti starci seveda niso uganjali sporta v svoji mladosti, kakor danes mi. Bili pa so dobri plavalci in telovadci med njimi. Med stoletniki je dr. Greeff ugotovil, da je zelo mnogo takšnih, ki so radi mnogo hodili. To dokazuje, da je hoja človeškemu zdravju silno koristna. Vsi stoletniki so naglušni, poleg tega pa tudi silno slabo vidijo. Glede spomina starikov in starih je dr. Greeff ugotovil staro resnico: stoletnik se bolj natančno spominja dogodkov iz zgodnje mladosti kakor poznejših in najnovejših.

V tem seznamu : : Poučnih Knjig boste našli knjigo, ki bo vas zanimala

Angleško slovensko berilo	\$2.—
Amerika in Amerikanci (Trunk)	5.—
Angelska služba ali nauk kako se naj streže k sv. maši	.10
Boj nalezljivim boleznim	.75
Cerkniško jezero	1.20
Domači zdravnik po Knajpu: vezano \$1.50	broširano 1.25
Domači vrt	1.20
Govedoreja	1.50
Hitri računar	.75
Gospodinjstvo	1.20
Jugoslavija (Melik) 1. zvezek	1.50
2. zvezek, 1—2 snopič	1.80
Kletarstvo (Skalicky)	2.—
Kratka srbska gramatika	.30
Kratka zgodovina Slovencev, Hrvatov in Srbov	.30
Kako se postane državljani Z. D.	.25
Knjiga o dostojnem vedenju	.50
Kubična Računica	.75
Liberalizem	.50
Mlada leta dr. Janeza Ev. Kreka	.75
Mladenčnem, 1. zvezek	.50
2. zvezek	.50
(Oba skupaj samo 90 centov)	
Mlekarstvo	1.—
Nemško - angleški tolmač	1.40
Nasveti za hišo in dom	1.—
Najboljša slov. Kuharica, 668 str. (Kalinšek), lepo vez.	5.—
Največji spisovnik ljubavnih in drugih pisem	.75

Ojačen beton	.50
Obrtno knjigovodstvo	2.50
Praktični računar	.75
Perotinarstvo, broširano	1.50
Pravila za oliko	.65
Psihične motnje na alkoholski podlagi ..	.75
Prehodniki in idejni utemeljitelji ru- skega idealizma	1.50
Radio, osnovni pojmi iz radio tehnike, vezano 2.—	broširano 1.75
Ročni slov, nemški slovar	.90
Slovenska narodna mladina, (obsega 452 strani)	1.50
Sveto Pismo stare in nove zaveze, lepo trdo vezano	3.—
Sadno vino	.40
Sadje v gospodinjstvu	.75
Učna knjiga in berilo laškega jezika ..	.60
Učna knjiga in berilo italijanskega je- zika	1.—
Učbenik angleškega jezika: trdo vez 1.50	broširano 1.25
Uvod v filozofijo (Veber)	1.50
Veliki slovenski spisovnik: Zbirke pisem, listin in vlog za za- sebnike in trgovce	1.25
Veliki vsevedež	.80
Voščilna knjižica	.50
Zbirka domačih zdravil	.60
Zdravilna zelišča	.40
Zgodovina umetnosti pri Slovincih, Hrvatih in Srbih	1.90
Zdravje mladine	1.25
Zdravje in bolezen v domači hiši, 2 ZVEZKA	1.20
Zgodovina Srbov, Hrvatov in Sloven- cev. (Melik)	.80
II. zvezek	.80

Te in mnogo drugih knjig, lahko dobite pri

KNJIGARNI "GLAS NARODA"
216 West 18th Street New York, N. Y.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, RE-
ZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA PO-
TCVANJE

"GLAS NARODA"

zopet pošiljamo v do-
movino. Kdor ga hoče
naročiti za svoje sorod-
nike ali prijatelje, to
lahko stori. Naročnina
za stari kraj stane \$7.
V Italijo lista ne po-
šiljamo.

SHIPPING
NEWS

9. Junija:
Paris v Havre
Leviathan v Cherbourg
Aquitania v Cherbourg
Conte di Savoia v Genoa

12. Junija:
Bremen v Bremen

13. Junija:
Lafayette v Havre
Deutschland v Hamburg

16. Junija:
Ile de France v Havre
Berengaria v Cherbourg

18. Junija:
Europa v Bremen

20. Junija:
Hamburg v Hamburg
Majestic v Cherbourg
Manhattan v Havre

22. Junija:
Veendam v Boulogne

23. Junija:
Champlain v Havre
Rex v Genoa

27. Junija:
Aquitania v Cherbourg
New York v Hamburg
Olympic v Cherbourg

28. Junija:
Saturnia v Trst

29. Junija:
Statendam v Boulogne

30. Junija:
Paris v Havre
Bremen v Bremen
Leviathan v Cherbourg

1. Julija:
Lafayette v Havre
Albert Ballin v Hamburg

4. Julija:
Washington v Havre

6. Julija:
Berengaria v Cherbourg

6. Julija:
Majestic v Cherbourg

7. Julija:
Ile de France v Havre
Conte di Savoia v Genoa
Europa v Bremen

11. Julija:
Deutschland v Hamburg

13. Julija:
Olympic v Cherbourg

14. Julija:
Aquitania v Cherbourg
Vulcania v Trst

15. Julija:
Champlain v Havre

17. Julija:
Bremen v Bremen

18. Julija:
Manhattan v Havre
Hamburg v Hamburg

20. Julija:
Statendam v Boulogne

21. Julija:
Paris v Havre
Leviathan v Cherbourg
Rex v Genoa

24. Julija:
Europa v Bremen

25. Julija:
New York v Hamburg

27. Julija:
Majestic v Cherbourg

28. Julija:
Ile de France v Havre

V JUGOSLAVIJO

Preko Havre

NA HITREM EKSPRESNEM PARNIKU

ILE DE FRANCE

16. JUNIJA

7. Julija — 28. Julija

PARIS

30. Julija — 21. Julija

CHAMPLAIN

23. Junija — 14. Julija (oplojni)

NIZKE CENE DO VSEH DELOV

JUGOSLAVIJE

Za pojasnila in potne liste vra-
tajte naše pooblašene agente

French Line

19 STATE STREET, NEW YORK

Knjige Vodnikove

Družbe

lahko že SEDAJ naročite za prihodnje

leto. Naročnina, ki znaša \$1.35.

\$1.—

lahko pošljete nam, in kakor hitro bode

knjige izšle, jih dobite po pošti.

Ako želite tako dolgo, da knjige iz-
idejo, morate plačati zanje \$1.35.

KNJIGARNA "GLAS NARODA"

216 West 18th Street, New York, N. Y.